

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep,

0032 Oslo

Deres ref.:

Vår ref.: 27389/CQ/kb

Oslo, 6. oktober 2014

Høring – forskrift om kapasitetsøkning i lakse- og ørretoppdrett i 2015

Vi viser til høring på utkast til forskrift om kapasitetsøkning i lakse- og ørretoppdrett i 2015. Legemiddelindustrien (LMI) stod ikke på listen over høringsinstanser, men forskriften er relevant for oss, og vi setter pris på utsatt høringsfrist.

I forskriften kommer det frem at man vil sanksjonere oppdrettere dersom det blir behov for mer enn to medikamentelle behandlinger mot lus per produksjonssyklus. Vi mener et slikt tiltak *ikke* vil hindre resistensutvikling. Det ligger ingen dokumentasjon til grunn for å påstå at nettopp kun to behandlinger per syklus er rette virkemiddel for å bremse resistens. Tiltaket vil dessuten øke lusetallene. Argumentasjonen i forskriften bygges rundt at man ønsker en vekst innenfor rammen av hva miljøet tåler. Med miljø i denne sammenhengen refereres det til effekten lakselus og rømming har på ville laksebestander. Basert på dette overordnede målet, er det motstridende at man samtidig legger kraftige begrensninger på bruk av tilgjengelige virkemidler for å nå samme mål.

Forslaget berører dessuten et viktig prinsipp om at bruken av legemidler skal skje ut fra *faglige* hensyn, og at godkjenning av legemidler og behandlingsmetoder foretas etter en grundig avveining av medisinsk nytte-risikovurdering som også omfatter miljøhensyn. Dette må gjelde for legemidler til både mennesker og dyr, og konsesjonsbetingelsene må ikke overstyre et slikt prinsipp.

Forslaget innebærer, slik vi ser det, en desavuering av autorisert fagpersonells, og framfor alt Statens Legemiddelverks arbeid med å avveie fordeler og ulemper (herunder faren for resistensutvikling) ved bruken av ulike legemidler. Statens legemiddelverk har som mandat å sikre at alle legemidler som blir brukt i Norge har god kvalitet, er trygge å bruke og har ønsket virkning. I forbindelse med nytte/risiko-vurderingene de gjør, utarbeides det grundig miljødokumentasjon, og SLV gjør en faglig vurdering av de ulike preparaters miljøeffekter. Som både våre medlemsbedrifter og SLV kan bekrefte er det svært stor forskjell mellom ulike legemidler mot lakselus, både hva angår tendensen til resistensutvikling, og deres miljørisikoprofil. Sistnevnte alene tilsier at den foreslåtte forskriftsbestemmelsen er uegnet.

For å få bukt med lakselus, er det viktig med gode og faglig funderte terapianbefalinger som gir råd om legemiddelbruk som er effektiv og som i minst mulig grad bidrar til

resistensutvikling. Terapianbefalinger må utarbeides i samarbeid mellom relevante myndigheter og faglige ressurspersoner, og for å oppnå lusekontroll, er en viss taktisk fleksibilitet nødvendig. Begrensninger ift. behandling bør derfor ikke vedtas i en næringsregulerende forskrift, slik man nå legger opp til. Forslaget vil blant annet gjøre våravlusinger og koordinerte/strategiske behandlingskampanjer vanskelig, om ikke umulig. Det vil også gjøre det praktisk umulig for Mattilsynet å pålegge behandlinger uten at grenseverdiene er overskredet. Forbud mot medikamentell avlusning innebærer også at man framtvinger bruk av en rekke ikke-medikamentelle metoder som i større grad gir risiko for håndteringsskader og –stress, uten at de er undergitt en medisinsk nytte-risikovurdering eller at dette aspektet er drøftet i høringsnotatet.

Med vennlig hilsen

Legemiddelindustrien (LMI)

Karita Bekkemellem

Adm. direktør